

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 20. januar 2017
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne (førstebehandling) – Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt (LR + E) = Erklæringer

Erklæring fra Kommissionen, som støttes af Spanien

Kommissionen finder, at betragtning 45 burde have været udeladt af følgende årsager.

For det første vedrører betragtningen ikke dispositive bestemmelser i forordningen, og den følger således ikke principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. I denne aftale har Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen bekræftet, at de fuldt ud støtter den interinstitutionelle overenskomst om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse, hvori det fastslås, at betragtninger har til formål koncist at begrunde de væsentligste bestemmelser i den dispositive del uden at gengive eller omskrive teksten, og at de ikke må indeholde normative bestemmelser eller politiske ønsker.

For det andet minder Kommissionen om, at begrebet statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF er et objektivt begreb, som er stadfæstet i traktaten og ikke frit kan benyttes af EU-lovgiveren. Det kan alene anvendes som sådan af Kommissionen og de nationale domstole i specifikke sager under kontrol af EU-Domstolen.

For det tredje kan betragtningens ordlyd skabe forvirring. På grundlag af den definition af begrebet statsstøtte, som findes i traktaten, kan det ikke fastslås, at offentlige investeringer i al adgangs- og forsvarsinfrastruktur, som alle brugere har adgang til på lige og ikkediskriminerende vilkår, altid falder uden for statsstøttereglernes anvendelsesområde. Kommissionens afgørelsespraksis viser bl.a., at offentlige investeringer i visse former for adgangsinfrastruktur inden for et havneområde kan udgøre statsstøtte.

Fælles erklæring fra Tyskland, Polen, Belgien og Frankrig

i anledning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for adgang til markedet for havnetjenester og finansiell gennemsigtighed for havne

Tyskland, Polen, Belgien og Frankrig støtter de mål, der forfølges med forordningen. Navnlig hilser de det velkommen, at forordningen har til hensigt at forbedre den finansielle gennemsigtighed for europæiske havne og at øge deres internationale konkurrenceevne.

Tyskland, Polen, Belgien og Frankrig giver deres samtykke til forordningen ud fra den antagelse, at de kompromiser, der er nået frem til i lovgivningsproceduren, og de dertil knyttede beslutninger, der er truffet af lovgiverne, ikke vil blive modvirket gennem andre relevante retsakter, f.eks. revisionen af den generelle gruppefritagelsesforordning.

Erklæring fra Det Forenede Kongerige

Det Forenede Kongerige hilser det velkommen, at denne forordning er betydelig mindre byrdefuld, end hvad der oprindeligt blev foreslået. Det Forenede Kongerige beklager ikke desto mindre vedtagelsen af forordningen, selv i dens ændrede form, idet det anser forordningens bestemmelser (bortset fra bestemmelserne om fremme af gennemsigtighed i den offentlige finansiering) for unødvendige og i det store og hele uhensigtsmæssige for fremme af investeringer og effektivitet i europæiske havne, navnlig havne i Det Forenede Kongerige. Eftersom Det Forenede Kongerige mener, at forordningen vil have skadelig virkning på Det Forenede Kongeriges konkurrencedygtige og effektive havne, stemmer det mod forordningen.

Erfaringen med Det Forende Kongeriges deregulerede, konkurrencedygtige, hovedsagelig privat ejede og i det store og hele udstøttede havnesektor i de seneste årtier viser med al tydelighed, at deregulerede havne, som driver virksomhed i et miljø med fair konkurrence, kan og vil investere for at udvikle sig i overensstemmelse med nuværende og fremtidige transportkrav.

Erklæring fra Italien

I anledning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om opstilling af rammer for adgang til markedet for havnetjenester og finansiel gennemsigtighed for havne ønsker Italien, selv om det støtter de mål, der forfølges med forordningen (det glæder sig især over, at forordningen har til hensigt at forbedre den finansielle gennemsigtighed for europæiske havne og at øge deres internationale konkurrenceevne), at udtrykke sine betænkeligheder ved, at andre mulige retsgrundlag, der stadig er under drøftelse, skal anvendes på samme emne (havne), hvilket potentielt ikke hænger sammen med EU-havneforordningen.

Derfor giver Italien sit samtykke til forordningen ud fra den antagelse, at de kompromiser, der er nået frem til i lovgivningsproceduren, og de dertil knyttede beslutninger, der er truffet af lovgiverne, ikke vil blive bragt i fare af andre relevante retsakter eller initiativer, nemlig dem, der gennemføres af Kommissionens GD'er uden fælles beslutningsprocedure – såsom revisionen af den generelle gruppefritagelsesforordning eller undersøgelsen af havnes funktion og beskatning – hvis de ikke først er underkastet en "sammenhængstest" i nøje samordning med alle berørte GD'er.

Italien ønsker navnlig at henlede opmærksomheden på de udestående spørgsmål, der er nævnt i den fælles holdning (jf. skrivelse til kommissærerne Violeta Bulc og Margrethe Vestager) fra Tyskland, Frankrig, Italien, Belgien og Polen (dvs. definitionen af havneinfrastruktur og oprensning samt begrebet "et enkelt projekt" for alle investeringer foretaget i samme havn i en treårig periode). Kun medlemsstaternes anmodning om at lade enhver henvisning til koncessioners varighed udgå er indtil videre udtrykkelig blevet accepteret. Yderligere spørgsmål er blevet fremhævet for så vidt angår havne af mange medlemsstater i anledning af anden høring om revisionen af den generelle gruppefritagelsesforordning samt i infrastrukturgruppen, men de lader ikke til at være blevet taget behørigt i betragtning af Europa-Kommissionen.

På grundlag af denne undervurdering synes der at være en for vidtgående udvidelse af den såkaldte "Leipzig Halle"-dom, som for første gang har ført til, at sektorregler om statsstøtte skal indgå i den generelle gruppefritagelsesforordning, uden at de tidligere er blevet afprøvet gennem udarbejdelse og gennemførelse af specifikke retningslinjer, sådan som det har været tilfældet for alle andre bløde lovgivningsforanstaltninger (vedrørende SMV'er, regionalstøtte, miljø og energi mv.).

Italien opfordrer derfor indtrængende Europa-Kommissionen til at forpligte sig til at arbejde videre med sine indbyrdes forbundne "bløde lovgivnings-"/bemyndigelseslovgivningsprojekter for at sikre sammenhæng heri, idet den tager nøje hensyn til medlemsstaternes synspunkter og hører dem igen inden afslutningen af vedtagelsesproceduren, eventuelt via bilaterale møder.
